

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10Er/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202523
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7713202523.3

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v exekučnej veci oprávneného Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zast. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, Bratislava proti povinnému P. o vymoženie 526,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Exekúciu **z a s t a v u j e**.

Súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi priznáva trovy exekúcie vo výške 59,63 eur na ktorých úhradu zaväzuje oprávneného v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1.) Predchodca oprávneného Profidebt Slovakia, s.r.o. podal súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi návrh na vymoženie pohľadávky ktorú povinný nezaplatil napriek tomu, že mu tak ukladá predložený rozsudok sp.zn. 11C/80/2012 zo dňa 3.8.2012 vydaný Okresným súdom Michalovce. Okresný súd Michalovce následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) obdržal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd po zistení, že podaný návrh spĺňa zákonné predpoklady ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ho poveril vykonaním tejto exekúcie.

2.) Písomným podaním doručeným súdu dňa 14.10.2019 súdny exekútor požiadal súd o rozhodnutie v exekučnom konaní podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, nakoľko po vykonanom šetrení majetkových pomerov povinného dospel k záveru, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Lustrácie majetku povinného nevedli k zisteniu žiadneho exekučne postihnuteľného majetku, nie je vlastníkom motorového vozidla, ani žiadnych nehnuteľností.

3.) Podľa ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

4.) Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

5.) Súd s poukazom na súdny exekútorom vykonané šetrenie majetkových pomerov konštatoval, že povinný nedisponuje žiadnym exekučne postihnuteľným majetkom a nie je ani reálny predpoklad jeho nadobudnutia do budúcnosti. Pohľadávka sa nepodarila vymôcť ani čiastočne, nakoľko povinný nedisponoval exekučne postihnuteľným majetkom a vzhľadom na jeho osobné a majetkové pomery nie je ani reálny predpoklad, že ho nadobudne do budúcnosti. Počas celej doby vedenia exekúcie sa nepodarilo vymôcť pohľadávku ani čiastočne, nakoľko po celú uvedenú dobu nemal ani nenadobudol žiadne finančné prostriedky na svojom účte v banke, ani nepoberal žiadne exekučne postihnuteľné príjmy, nie je vlastníkom motorového vozidla ani žiadnej nehnuteľnosti, resp. hnutel'ných vecí, z ktorých

predajom by výťažok presahoval náklady dražby, rovnako nemá voči nikomu žiadnu pohľadávku. Za daného stavu je jasne preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie

6.) Súd v tejto súvislosti taktiež dodáva, že zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie napr. aj z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok. Ale takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Ústavný súd v podobnom prípade vo veci udáva (IV. ÚS 452/11), že podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57ods. 2 Exekučného poriadku) upravuje Exekučný poriadok podrobne, ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže urobiť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania (IV. ÚS 252/04). Pre rozhodovanie o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia, nie je preto možné vziať do úvahy eventuálnu zmenu majetkových pomerov povinného v budúcnosti, ak takýto predpoklad nie je možné reálne vyvodiť zo zistených skutočností (teoretická zmena pomerov je daná vždy). Vzhľadom na osobné a majetkové pomery povinného, a jeho blízkych osôb, má súd zato, že nebude rovnako naplnený predpoklad oprávneného, že povinný nadobudne nejaký majetok dedením, resp. sa zamestná, alebo získa iným spôsobom exekúčne postihnuteľný majetok. V tejto exekučnej veci sa majetkové pomery povinného počas dostatočne dlhej doby vedenia exekučného konania nezmenili - súdnym exekútorom nebol zistený majetok, na ktorom by bolo možné účelne vykonávať exekúciu, preto aj teoretická možnosť o získaní nejakého exekúčne postihnuteľného majetku je v horizonte niekoľkých budúcich rokov zanedbateľná. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje na platnú právnu úpravu Exekučného poriadku platnú od 1.4.2017, kde zákon zveril v § 61n ods. 1 písm. d) súdnemu exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. V danom prípade exekúcia bola bezúspešne vedená po dobu 6 rokov. Za uvedenú, dostatočne dlhú dobu sa súdnemu exekútorovi nepodarilo napriek opakovane vykonávaným exekučným úkonom zistiť žiaden majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov exekúcie. Preto možno bez dôvodných pochybností konštatovať, že povinný je nemajetný.

7.) Súd má s poukazom na vyššie uvedené okolnosti za preukázané, že v danom prípade je naplnený predpoklad ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, preto súd pri aplikácii tohto citovaného právneho ustanovenia zastavil exekúciu z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

8.) Podľa ust. § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

9.) Podľa ust. § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10.) Podľa ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

11.) Podľa ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

12.) Podľa ust. § 14 ods. 1, 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhlášky“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd

zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura. Paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

13.) Podľa ust. § 15 ods. 1 vyhlášky, paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti: a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie, b) doručenie príkazu na začatie exekúcie, c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, d) doručenie exekučného príkazu, e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie, f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní, g) každé zisťovanie bydliska povinného, h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného, i) každé zisťovanie účtu povinného, j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

14.) Podľa ust. § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

15.) Podľa ust. § 23 ods. 1, 2 vyhlášky, náhrada za stratu času patrí súdnemu exekútorovi pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom jeho exekútorskeho úradu alebo kancelárie, a za čas strávený na ceste do tohto miesta a späť. Náhrada podľa odseku 1 je 0,66 eura za každú aj len začatú polhodinu.

16.) Súdny exekútor súčasne žiadal, aby mu súd priznal trovy exekúcie, ktoré špecifikoval vo výške 59,63 eur vrátane 20 % DPH.

17.) Paušálnu odmenu za jednotlivé úkony exekučnej činnosti podľa ust. § 14 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 vyhlášky vo výške 3,32 eur/úkon si uplatňoval súdny exekútor vo výške 33,19 eur. Nakoľko súdnemu exekútorovi patrí pri vykonaní exekúcie paušálna odmenu za jednotlivé úkony exekučnej činnosti podľa ust. § 14 ods. 1, ods. 2 a § 15 ods. 1 vyhlášky vo výške najmenej 33,19 eur v prípade, ak počet účelných úkonov exekučnej činnosti odmeňovaných sumou 3,32 eur nedosiaľ minimálnu výšku odmeny a to aj bez potreby ich podrobnej špecifikácie, súd mu uvedenú odmenu priznal v rozsahu zákonného minima 33,19 eur. Uvedený nárok na odmenu vznikol súdnemu exekútorovi už udeleným poverením na vykonanie tejto exekúcie súdom.

18.) Náhradu hotových výdavkov uplatnenú podľa ust. § 22 ods. 1 vyhlášky súd priznal vo výške 16,50 eur, pozostávajúce z nákladov poštovného.

19.) Súdny exekútor je platiteľom dane podľa § 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení zákona č. 651/2004 Z.z., preto sa zvyšuje jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o 20 % daň z pridanej hodnoty, v danom prípade o sumu 8,62 eur.

20.) Zohľadňujúc vyššie uvedené položky, súd dospel k výške účelných trov exekúcie súdneho exekútora, a to na základe exekútorom vykonaných úkonov exekučnej činnosti pred jej zastavením a náhrad s nimi súvisiacimi, kde tieto vyčíslil sumou 59,63 eur.

21.) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, pri aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku súd zastavil exekúciu z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a zároveň aj rozhodol o povinnosti oprávneného nahradiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi v zmysle ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a to z dôvodu, že v prípade zastavenia exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

1./ Proti výroku o zastavení exekúcie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 vyhotoveniach.

2./ Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).